

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1950 til 31. marts 1951.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har kun et par bemærkninger at gøre til enkelte medlemmers udtalelser under den hidtidige finanslovdebat.

Det ærede medlem hr. Tholstrup vendte sig i sin tale stærkt imod benzinbeskatningen, således som det ærede medlem jo har gjort ved forskellige tidligere lejligheder. Det ærede medlem ville hævde, at det er urimeligt at opkræve benzinskatten til andre formål end dem, der kommer transporten til gode. Det ærede medlem hr. Tholstrup går ud fra forkerte forudsætninger. 13 øres tillægget til benzinafgiften tilfalder ikke statskassen, men indgår i en pulje af motorafgifter, der anvendes til vejformål. Jeg synes iøvrigt, det er værd at erindre, at vor benzinbeskatning ligger på niveau med benzinbeskatningen i vore nabolande. I Norge er skatten 46 øre, i Sverige 45 øre og her i Danmark 47 øre. Det forekommer mig vanskeligt at argumentere imod, at benzinskatten under de nuværende forhold holdes på et højt niveau i de skandinaviske lande. En betydelig del af benzinen må jo betales i dollars, og det må være rimeligt at sætte ind for, at benzinforbruget ikke antager dimensioner, som vor valuta ikke kan holde til.

Når det ærede medlem udtaler ønske om, at 13 øres afgiften må bortfalde som modvægt mod den prisstigning, der kommer udefra, skal jeg kun bemærke, at dette spørgsmål er genstand for overvejelser med henblik på de prisstigninger, der er i vente på benzin. Der er imidlertid i regeringen endnu ikke taget standpunkt hertil. Der er uægtelig to sider ved denne sag, som må tages i betragtning, og jeg tør på nuværende tidspunkt ikke udtale mig om, hvilket standpunkt regeringen vil indtage.

Det ærede medlem hr. Ladefoged har fremdraget spørgsmålet om gennemførelse af ensartede timelønninger på Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om denne sag, men blot sige, at den har været genstand for omhyggelig vurdering og gentagne overvejelser i finansministeriet. Det afgørende for finansministeriet er de konsekvenser, som en

ændring af gymnastikhøjskolens timesatser kan befrægtes at ville drage med sig, og jeg skal herom kun sige, at disse konsekvenser omfatter ikke ubetydelige beløb. Jeg må derfor mene, at det vil være vanskeligt på nuværende tidspunkt at imødekomme de synspunkter, det ærede medlem har fremført.

Til det ærede medlem hr. Einar Simonsen skal jeg gøre den bemærkning, at jeg er fuldtud enig i, at det er af allerstørste betydning, at vurderingen af de faste ejendomme og ikke mindst af grundværdierne er så retfærdig og ligelig som mulig. Jeg ved, at der af ligningsdirektoratet og ligningsrådet er udfoldet store anstrengelser i denne henseende. Nu skal vi jo til næste år have en almindelig vurdering, og der kan gås ud fra, at man vil benytte denne lejlighed til at få de endnu eksisterende skævheder i vurderingen fjernet i så stort omfang som muligt. Jeg er også enig i, at loven af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme — den lov, der sædvanligvis kaldes ejendomsskyldloven — trænger til revision, og kan oplyse, at et udvalg indenfor skattekommissionen har udarbejdet et fuldstændigt udkast til en ny ejendomsskyldlov. Det er meningen, at dette udkast i nær fremtid vil blive forelagt skattekommissionen.

Jeg mener hermed at have besvaret de henvendelser, der har været rettet direkte til mig.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Når en minister replicerer ved afslutningen af en finanslovdebat, er hensigten vel egentlig, at han skal benytte sin tale tid til at vende sig kraftigt mod de ærede medlemmer, der i deres indlæg har angrebet den politik, som den pågældende minister står som ansvarlig udøver af.

I så fald burde jeg vel med stor flid og ihærdighed tage den tale, som det ærede medlem hr. Funck Jensen holdt her i går, op til indgående behandling. Jeg må imidlertid på forhånd erklære, at den opgave forekommer mig lidet tillokkende.

Langt hellere end at spille det høje tings tid på en nærmere analyse af den ejendommelige blanding af pseudofilosofiske moralbetragtninger og nationaløkonomisk begrebsforvirring, som det ærede medlem hr. Funck Jensen gav til bedste i går, ville jeg fordybe mig i de velfunderede økonomiske betragtninger, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremførte i sit indlæg i sidste uge. Jeg skal imidlertid ind-